

Op vrijdag middag vertrok de bus richting de Belgische Ardennen. Na wat file bij Maastricht en een diner stop net onder Luik kwamen we aan om 20.00. Gelijk zijn de kamers verdeeld en hebben we ons vermaakt bij het kampvuur en in de zaal. De volgende dag stonden we vroeg om te ontbijten en ons klaar te maken voor het kanoën. Na een kort ritje in de bus kwamen we aan bij de rivier. Er stond maar weinig water omdat er weinig regen was gevallen. Gelukkig konden we wel gewoon starten. Na de uitleg werden we verdeeld over de verschillende kano's.

Daar gingen we dan! Binnen 5 meter was de eerste kano omgeslagen en kwamen we er achter dat het beetje water wat er was, HEEL erg koud was.. Natuurlijk deed de zon haar best om de waterratjes te verwarmen maar het duurde wel even voordat ze weer op temperatuur kwamen. Gelukkig waren meester Ruud en Igor zo lief om de verkleumde leerlingen mee te nemen zodat ze niet nogmaals zouden omslaan. Na een tocht van 2 uur en vier omslaande kano's kwamen we op het eindpunt aan.

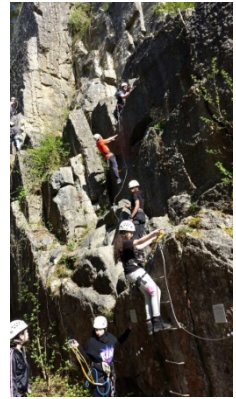
Euforie was aan de gezichten af te lezen en vooral het idee van de warme bus deed de leerlingen nog harder peddelen. Na het opwarmen, omkleden en even bijkomen gingen we weer terug naar ons basiskamp. Hier hebben we zalig geluncht en gerust.

Het volgende onderdeel was klimmen. Alle leerlingen hadden natuurlijk wel eens in een hal geklommen maar niet tegen een echte rotswand. De uitleg gebeurde in het zonnetje waarna we rustig richting de wand liepen. Aangekomen bij de wand duizelde de hoogte sommige leerlingen en begeleiders. Maar na een korte check van het materiaal ging iedereen aan de slag. Een voor een klommen we verschillende routes en probeerde we steeds weer hoger te komen.

Na een korte pauze gingen we verder met abseilen. Maar om dat te kunnen doen dan moet je eerst via een gezeekerde weg omhoog. Dit werd ons voorgedaan door de instructrice waarna de groep volgde. Boven op de rand aangekomen begon dan het abseilen. Het spannendste is om over de rand te gaan staan om vervolgens je gecontroleerd naar beneden te abseilen. Eerst stapje voor stapje naar beneden. Daarna probeer je jezelf een keer af te zetten en dan, net zoals in de films, wat sneller naar beneden gaan. Beneden aangekomen moest iedereen helpen om het touw op de juiste manier los te maken.

Iedereen was wat gespannen bij de eerste keer maar daarna kwam de bravoure: Wie kan met drie keer de wand raken beneden komen? Wie kan het snelst naar beneden?

Zo bleef iedereen het proberen en kwam er geen einde aan het verbeterproces wat elke leerling met zichzelf aan ging. Langzaam maar zeker werd men wat vermoeid. Nadat iedereen niet meer omhoog kon werd er op geruimd en gingen we voldaan terug naar het kamp. Hier was tijd voor wat ontspanning en spelletjes. De jongens lieten zich vooral tot tafeltennis verleiden daar waar de meiden rustig wat muziek gingen luisteren. Vervolgens ging de barbecue aan en kwamen alle groepen die aanwezig waren samen. Gezamenlijk hebben we een zeer royale barbecue genoten en was er naast heel erg gezellig ook heel erg lekker!! Zoals het echte jongens betaamd hebben al onze leerlingen meermaals opgescheept en hun bordjes goed gevuld. Na de barbecue was er tijd voor wat competitie: Wie kan het langs aan een pikhouweel hangen (record is gezet op 49 sec) en wie kan het snelst tot het

plafond klimmen (record is nu nog 7.75 sec). Natuurlijk was iedereen er op gebrand om het in elk geval beter te doen dan de poging daarvoor maar een aantal bleven maar proberen omdat ze er niet tegen konden *niet* het snelst te zijn. Daarna was er een kleine disco en hebben we nog wat spannende verhalen gedeeld. Daarna was het naar bed om nog goed uit te rusten voor de laatste dag. Na weer een goed ontbijt waren we klaar voor het laatste onderdeel: Mountain biken. Na het uitzoeken van de juiste fiets bij de juiste persoon kwam de uitleg. Want het blijkt nog niet zo makkelijk te zijn: stoppen zonder te slippen of zo langzaam mogelijk

vooruit fietsen. Na wat pogingen lukte het iedereen en konden we op weg. Nu kwamen we er echt achter dat de Ardennen een uitdagende speeltuin is. Hoge en steile beklimmingen gevolgd door steile en krappe afdalingen. Na een paar kilometer splitsten we de groep in tweeën: één groep ging al rustig weer terug omdat het fysiek toch behoorlijk wat vergde en de andere groep ging nog even door. En dat hebben ze geweten! Door diepe plassen, over smalle padjes, over grote en kleine keien het maakte niet uit, we hebben alles getrotseerd!! Nadat de laatste weer terug kwam in het kamp werden de fietsen schoon gespoeld en daarna waren de fietsers zelf aan de beurt: dikke modder en stofresten zaten overal en die mochten niet mee de bus in... De andere groep is nog boven zichzelf uitgestegen (letterlijk) door een 7 meter hoge paal te beklimmen. Ook dit was voor iedereen een overwinning om te doen want het is hoger dan je lijkt en op 7 meter hoogte doet een beetje wind toch meer dan je zou willen.

Daarna was het tijd om te douchen, de kamers op te ruimen en de bagage naar de bus te brengen. Na een rustige terugreis waarbij iedereen wel een beetje heeft geslapen, of sommige de gehele reis ;). We kwamen tegen een uur of 16.00 uur aan op het Marcanti. Het was een mooi en goed en vooral sportief weekend!!

